

Ang Basahon ni Daniel - Numero Dos Gatos

Propetikong Pagpadayag: Ang Ikaduhang Panagtigom ug ang Kahulogan Niana sa Adbentistang Eskatolohiya

Jeff Pippenger

2024-05-05

Gikonsiderar nato ang propetikong yugto nga gihulagway ingon nga ikaduhang panagtigom nga giila sa propeta nga si Isaias, ug sa ulahi ni Sister White.

Ug niadtong adlaw may gamot ni Jesse, nga motindog ingon nga bandila sa katawhan; kaniya maninguha ang mga Hentil: ug ang iyang pahulayan mamahimong mahimayaon. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang Ginoo magabakyaw pag-usab sa iyang kamot sa ikaduhang higayon aron sa pag-angkon sa salin sa iyang katawhan, nga mahabilin, gikan sa Asiria, ug gikan sa Ehipto, ug gikan sa Patros, ug gikan sa Cus, ug gikan sa Elam, ug gikan sa Sinar, ug gikan sa Hamath, ug gikan sa mga pulo sa dagat. Ug magapatindog siya ug usa ka bandila alang sa mga nasud, ug pagatigumon ang mga sinalikway sa Israel, ug panagkatigumon ang mga nangapatlaag sa Juda gikan sa upat ka suok sa yuta. Mawagtang usab ang kasina sa Ephraim, ug ang mga kaaway sa Juda pagapapason: ang Ephraim dili masina sa Juda, ug ang Juda dili magsamok sa Ephraim. Isaias 11:10–13.

Sa dihang ang katawhan sa kataposang mga adlaw sa Dios pagatigumon sa ikaduhang higayon, aduna’y panaghiusa taliwala niadtong mga tinun-an nga girepresentahan sa napulo ka mga adlaw nga miuna sa Pentecostes, ug nga gihisgotan ni Isaias ingon nga usa ka panahon sa dihang, “Mapapas usab ang kasina sa Ephraim, ug pagaputlon ang mga kabatok sa Juda: ang Ephraim dili na masina sa Juda, ug ang Juda dili na magsamok sa Ephraim.”

“Ang mga pagsulay moabot ibabaw sa katawhan sa Dios, ug ang mga liso sa dautang sagbot pagabulagon gikan sa trigo. Apan ayaw na tugoti si Ephraim nga masina kang Judah, ug si Judah dili na magsamok kang Ephraim. Mga pulong nga malumo, mapinoon, ug puno sa kalooy moawas gikan sa mga kasingkasing ug mga ngabil nga nabalaan. Mahinungdanon gayud nga kita mahiusa, ug kon kitang tanan mangita sa kaaghop ug pagkamapaubsanon ni Cristo, maangkon nato ang hunahuna ni Cristo, ug didto adunay panaghiusa sa espiritu.”
Review and Herald, Marso 19, 1895.

Ang paghiusa maoy usa ka bahin sa buluhaton nga ginahimo ni Cristo sa dihang Iyang tigumon pag-usab sa ikaduhang higayon ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga panaghiusa gilarawan pinaagi sa napulo ka adlaw nga nag-una sa Pentecostes, ug sa unom ka adlaw sa camp meeting sa Exeter, ug mahimo unta kini nga matuman sukad sa 1856 hangtod sa 1863, kon kadtong nakaagi sa dakong kapakyasan sa Oktubre 22, 1844, wala unta mawad-i sa ilang dalan.

“Apan sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan nga misunod sa kapakyasan, daghan sa mga magtotoo sa pag-anhi mibiya sa ilang pagtoo. Miabut ang mga panagbangi ug mga pagkabahinbahin.... Sa ingon niana, ang buluhaton nababagan, ug ang kalibotan gibilin diha sa kangitngit. Kon ang tibuok lawas sa mga Adventista nahiusa unta diha sa mga sugo sa

Dios ug sa pagtoo ni Jesus, daw unsa unta kalahi ang atong kasaysayan!”

“Dili kabubut-on sa Dios nga ang pag-anhi ni Cristo malangan sa ingon niini. Wala tuyoa sa Dios nga ang Iyang katawhan, ang Israel, maglatagaw sulod sa kap-atan ka tuig didto sa kamingawan. Nagsaad Siya sa pagdala kanila sa dayon ngadto sa yuta sa Canaan, ug sa pagpatukod kanila didto ingon nga usa ka balaan, himsog, malipayon nga katawhan. Apan kadtong unang nakadungog sa maayong balita wala makasulod ‘tungod sa pagkadili-matinoohon’ (Hebrews 3:19). Ang ilang mga kasingkasing napuno sa pagbagulbol, pagsukol, ug pagdumot, ug dili Niya matuman ang Iyang tugon uban kanila.

“Sulod sa kap-atan ka tuig ang pagkadili-matuohon, pagbagulbol, ug pagrebelde maoy nakapapahawa sa karaang Israel gikan sa yuta sa Canaan. Ang mao gihapong mga sala maoy nakapalangan sa pagsulod sa moderno nga Israel ngadto sa langitnong Canaan. Sa duha ka kahimtang, ang mga saad sa Dios wala gyud masayop. Ang pagkadili-matuohon, pagkamakalibotanon, kakulang sa pagkahinungod, ug panagbangi taliwala sa mga tawo sa Ginoo nga nagaangkon nga iya sila mao ang nakapugong kanato dinhi niining kalibotan sa sala ug kasubo sulod sa daghang mga tuig.” Selected Messages, basahon 1, 68, 69.

Ang pagkanaog sa ikaduhang manulonda nagpaila sa usa ka pagkakatibulaag sa nahaunang kapakyasan nga maoy nagsugod sa panahon sa paglangan, ug dayon mitultol ngadto sa usa ka yugto nga unom ka adlaw sa camp meeting sa Exeter diin ang panaghiusa ibabaw sa mensahe natuman una pa sa pagbubo sa Balaang Espiritu diha sa mensahe sa Tunga-tungang Panawag sa katapusan sa tigom.

Ang paglugsong sa ikatulong manulunda niadtong Oktubre 22, 1844, nagpaila sa usa ka pagkatibulaag diha sa dakong kapakyasan, ug nagpasulod sa usa ka yugto sa pagpanudlo samtang ang mga kamatuoran nga may kalabutan sa Labing Balaang Dapit gipadayag ngadto sa katawohan sa Dios. Pagka 1849 ang Ginoo nagbuklad sa Iyang kamot aron sa pagtigum pag-usab sa Iyang katawohan sa ikaduhang higayon, ug pagka 1851, ang tsart sa 1850 gipresentar na. Kana nga tsart nagrepresentar sa patukoranan nga mensahe, ug sa maong mensahe gayud nga igaalsa sa atubangan sa kalibutan ingon nga usa ka bandila.

Ang ikaduhang paghipos sa mga tinun-an pinaagi kang Cristo nagsugod diha sa Iyang pagkanaog, ug ang paghipos niadtong mga atua sa Exeter nagsugod sulod sa panahon sa paghulat. Sa kasaysayan sa pagrebelde sa 1863, ang ikaduhang paghipos nagsugod labing menos lima ka tuig sulod sa proseso sa edukasyon nga nagsugod sa dihang ang kahayag sa balaang puloy-anan gipadayag niadtong 1844. Niadtong 1848, ang Islam niadto nagpasuko sa mga nasud. Ang ikaduhang paghipos girepresentar ingon nga usa ka progresibong buhat nga matuman pinaagi sa pag-abot sa napulo ka adlaw nga miuna sa Pentecostes, ug usab pinaagi sa unom ka adlaw sa camp meeting sa Exeter, ug unta nahuman na kini sa 1856.

Ang buluhaton sa pagtigom sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon mao ang panapusang buluhaton sa ikatulong manulonda, ug kini pagatumanon pinaagi sa kamot ni Cristo.

Ug sa pag-abot sa adlaw nga igpapahulay, misugod siya sa pagtudlo diha sa sinagoga; ug daghan nga nakadungog kaniya nanghitingala, nga nagaingon, Diin ba gikan niining tawhana

kining mga butanga? ug unsa bang kaalam kini nga gihatag kaniya, nga bisan ang ingon nianang gamhanang mga buhat ginabuhat pinaagi sa iyang mga kamot? Marcos 6:2.

Ang pagkaylap nga mahitabo sa dihang mokunsad ang balaang simbolo maoy nagpasugod sa usa ka proseso sa pagsulay nga sa kataposan mopadayag sa duha ka mga hut-ong sa mga magsisimba, ug sa pagbuhat niini naghinlo sa templo.

Kansang pala ang anaa sa iyang kamot, ug hingpit niyang limpyohan ang iyang giukanan, ug tigumon ang iyang trigo ngadto sa kamalig; apan pagasunogon niya ang mga upa pinaagi sa kalayo nga dili mapalong. Mateo 3:12.

Nianang panahona ang katawhan sa Dios pagadawaton ang mensahe gikan sa kamot sa manulonda ug kan-on kini.

Ug nakita ko ang laing gamhanang manulonda nga nanaug gikan sa langit, sinul-oban ug panganod; ug may balangaw sa ibabaw sa iyang ulo, ug ang iyang nawong ingon sa adlaw, ug ang iyang mga tiil sama sa mga haligi nga kalayo: Ug sa iyang kamot may usa ka gamayng basahon nga bukás; ug gitunob niya ang iyang tuong tiil sa ibabaw sa dagat, ug ang iyang wala nga tiil sa ibabaw sa yuta. Pinadayag 10:1, 2.

Sa pag-abot sa ikaduhang manulonda niadtong Abril 19, 1844, ang katawhan sa Dios nagkatibulaag. Sila unang natigom pinaagi sa katumanan sa tagna sa Pinadayag kapitulo siyam, bersikulo kinse, niadtong Agosto 11, 1840, apan gipugngan sa Ginoo ang Iyang kamot ibabaw sa usa ka sayop sa pag-ihap sa pipila sa mga numero sa tsart.

“Nakita ko nga nga ang tsart sa 1843 gimandoan sa kamot sa Ginoo, ug nga kini dili angay usbon; nga ang mga numero sumala sa Iyang gusto; nga ang Iyang kamot anaa sa ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop diha sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa nga makakita niini, hangtod nga ang Iyang kamot gikuha.” Early Writings, 74.

Ang pagkuha Niya sa Iyang kamot nagtugot kang Samuel Snow sa pag-ila sa husto nga petsa alang sa panan-awon nga nalangan.

“Kadtong matinumanon ug nasagmuyo, nga dili makasabot nganong wala moanhi ang ilang Ginoo, wala pasagdi sa kangitngit. Pag-usab gidala sila ngadto sa ilang mga Biblia aron susihon ang mga kapanahonan sa tagna. Ang kamot sa Ginoo gikuha gikan sa mga hulagway, ug ang sayop gipatin-aw. Ilang nakita nga ang mga kapanahonan sa tagna miabut ngadto sa 1844, ug nga ang mao rang ebidensiya nga ilang gipresentar aron ipakita nga ang mga kapanahonan sa tagna natapos sa 1843, nagpamatuod nga kini moabot sa katapusan sa 1844.” Early Writings, 237.

Ang kasaysayan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda naglangkob og usa ka linya sa mga ilhanan sa dalan nga nalangkit sa kamot ni Cristo. Sa dihang mikunsad Siya niadtong Agosto 11, 1840 ug Abril 19, 1844, may mensahe Siya diha sa Iyang kamot. Ang Iyang kamot mao ang nagmando sa paghimo ug pagmantala sa tsart sa 1843 niadtong Mayo 1842. Ang Iyang kamot mao usab ang nagtak-om sa usa ka kasaypanan diha sa mga numero sa tsart. Human sa pagkasabwag sa nahaunang kapakyasan, si Jeremias milingkod nga nag-inusara tungod sa kamot ni Cristo. Unya

gikuha Niya ang Iyang kamot, ug sa ingon gibuksan ang mensahe sa Tinguha sa Tungang Gabii. Ang buhat sa pagtuy-od sa Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawohan sa ikaduhang higayon nahitabo gikan sa nahaunang kapakyasan hangtod sa camp meeting sa Exeter, maingon nga ang mga tinun-an sa katapusan gitigum didto sa Jerusalem sulod sa napulo ka adlaw sa dili pa ang pagbubo sa Espiritu Santo. Sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844, gibayaw sa Ginoo ang Iyang kamot.

Ug ang manulonda nga akong nakita nga nagtindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta mipataas sa iyang kamot ngadto sa langit, Ug nanumpa pinaagi Kaniya nga nagabuhi sa walay katapusan, nga maoy nagbuhat sa langit, ug sa mga butang nga anaa niana, ug sa yuta, ug sa mga butang nga anaa niana, ug sa dagat, ug sa mga butang nga anaa niini, nga ang panahon dili na magalangan pa. Pinadayag 10:5, 6.

Sukad sa unang panagtigom niadtong Agosto 11, 1840 hangtod Oktubre 22, 1844, ang kasaysayan sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda gimarkahan sa kamot ni Cristo. Niadtong Oktubre 22, 1844, mikunsad ang ikatulong manulonda ug ang diyutayng panon sa mga Millerite nangkatibulaag tungod sa Dakong Kapakyasan. Nianang adlaw gibayaw ni Cristo ang Iyang kamot paingon sa langit ug nanumpa nga ang panahon mawala na.

Ang ikaduhang pagtigom sa kasaysayan gikan sa 1844 hangtod sa 1863 nagsugod sa dihang gibayaw ni Cristo ang Iyang kamot, samtang nagkupot usab Siya sa usa ka mensahe diha sa Iyang kamot nga pagakan-on. Unya sa 1849, gituy-od Niya ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang Iyang nagakatibulaag nga katawhan. Kadtong katawhan natigom pinaagi sa mensahe sa Tungang Gabii nga Pagtuaw, ug nagkatibulaag sa dihang wala mahitabo ang hitabo nga gitagna. Sa camp meeting sa Exeter, gitigom ni Cristo ang Iyang panon ug gihimong usa kanila ibabaw sa mensahe, maingon sa Iyang gibuhat sa napulo ka adlaw nga miuna sa Pentecostes. Ang mga Philadelphian Millerites mibiya sa camp meeting sa Exeter ug gisubli ang Pentecostes. Sa 1856, si Cristo atua sa gawas sa kalihokan nga mibalhin ngadto sa Laodicea, kay si Cristo nagtindog sa gawas sa kasingkasing sa usa ka Laodiceanhon ug nanuktok, nagapangita og dalan sa pagsulod.

Tan-awa, nagatindog ako sa pultahan ug nagtuktok: kon adunay bisan kinsa nga makadungog sa akong tingog ug moabli sa pultahan, mosulod ako ngadto kaniya, ug makigsalo ako ug kaon uban kaniya, ug siya uban kanako. Pinadayag 3:20.

Niadtong 1856, ang kamot ni Cristo nanuktok ibabaw sa kalihokang Millerita sa Laodicea, apan walay nahitabo. Niadtong 1849, pito ka tuig ang milabay, nagsugod Siya sa pagtigom pag-usab sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon, apan ang pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan maoy nagpahunong sa kalihokang Philadelphian.

“Kon ang mga Adventista, human sa dakong kapakyasan niadtong 1844, nagpabilin nga malig-on sa ilang pagtoo ug nagpadayon nga nagkahiusa sa nag-abli nga paggiya sa Dios, nga gidawat ang mensahe sa ikatulong manulonda ug pinaagi sa gahum sa Balaang Espiritu gimantala kini sa kalibotan, unta nakita nila ang kaluwasan sa Dios, ang Ginoo unta nagbuhat ug gamhanan uban sa ilang mga paningkamot, ang buluhaton unta nahuman na, ug si Cristo unta mianhi na niining panahona aron pagadawaton ang Iyang katawhan ngadto sa ilang ganti.

Apan sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan nga misunod sa kapakyasan, daghan sa mga magtutuo sa advento mibiya sa ilang pagtoo.... Sa ingon niini napugngan ang buluhaton, ug ang kalibotan gipasagdan diha sa kangitngit. Kon ang tibuok lawas sa mga Adventista nagkahiusa unta diha sa mga sugo sa Dios ug sa pagtoo ni Jesus, pagkahalayo gayud sa kalainan sa atong kasaysayan!” Evangelism, 695.

Niadlong Septiyembre 11, 2001 gitigom ni Cristo ang Iyang katawhan sa katapusang mga adlaw, nga sa ulahi gipatibulaag niadtong Hulyo 18, 2020. Niadtong Septiyembre 11, 2001 kadtong mga gitigom mikuha sa tinago nga basahon gikan sa kamot ni Cristo ug mikaon niini. Niadtong Hulyo 18, 2020 ilang gisalikway ang sugo nga girepresentahan sa Iyang gituy-od nga kamot, nga nagpaila nga “ang panahon dili na madugangan.”

Ang mga Millerite nga Filadelfiano wala magpakita ug bisan unsang pagsukol diha sa ilang sayop nga tagna sa 1843, kay sila milihok sumala sa tanang kahayag nga gipadayag sa Ginoo, apan niadtong Hulyo 18, 2020 ang mga Laodiceano sa kalihokan sa ikatulong manulonda misukol batok sa kahayag nga nalangkit sa Iyang kamot. Human sa 1844, ang kalihokan nga Filadelfiano sa nahaunang manulonda “sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan” “mibiya sa ilang pagtoo,” ug nahimong mga Laodiceano.

Ang 1856 nagrepresentar nianang punto sa pagbalhin, nga naghulagway sa usa ka punto sa pagbalhin alang sa katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw.

Sa usa ka dapit sulod sa pito ka tuig tali sa 1849 ug 1856, ang Philadelphianong kalihukang Millerite misukol sa kamot sa Ginoo nga gituy-od aron tigumon pag-usab sa ikaduhang higayon ang Iyang katawhan, ug ang saad mao nga magabuhat Siya ug labaw pa niadto kay sa Iyang gibuhat kaniadto.

“Septiyembre 23, gipakita sa Ginoo kanako nga Iyang gituy-od pag-usab sa ikaduhang higayon ang Iyang kamot aron sa pagbawi sa salin sa Iyang katawhan, ug nga ang mga paningkamot kinahanglan padoblehon niining panahon sa pagtigum. Sa panahon sa pagkatibulaag ang Israel gihampak ug gigisi; apan karon sa panahon sa pagtigum ayohon ug gapuson sa Dios ang Iyang katawhan. Sa pagkatibulaag, ang mga paningkamot nga gihimo aron sa pagpakaylap sa kamatuoran gamay ra kaayo ug epekto, gamay ra kaayo o wala gayud makab-ot; apan sa pagtigum, sa dihang gibutang na sa Dios ang Iyang kamot aron sa pagtigum sa Iyang katawhan, ang mga paningkamot sa pagpakaylap sa kamatuoran makabaton sa gituyo nilang epekto. Ang tanan kinahanglan mahiusa ug masibuton sa buluhaton. Nakita ko nga makauulaw alang kang bisan kinsa ang pagtumong sa pagkatibulaag alang sa mga panig-ingnan aron sa pagdumala kanato karon sa pagtigum; kay kon ang Dios wala nay buhaton pa alang kanato karon labaw pa sa Iyang gibuhat kaniadto, ang Israel dili gayud matigum. Ingon ka gikinahanglan nga ang kamatuoran ipatik sa usa ka pamantalaan, maingon usab nga kini iwali.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

Tin-aw nga ang Ginoo naningkamot sa pagpalihok sa Iyang buluhaton paingon sa unod nga panaghiusa, apan ang panaghiusa dayag nga nabungkag, ug “sa panahon sa pagduhaduha ug pagkawalay-kasigurohan nga misunod sa kapakyasan, daghan sa mga magtutuo sa advento mibiya

sa ilang pagtoo.” Ang The Present Truth (nga sa ulahi nahimong ang Review and Herald) nagsugod pagmantala niadtong 1849, ug sa 1851 anaa na ang 1850 chart, apan sa 1856, ang mensahe sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26 gibiyahan nga wala mahuman. Ang mensahe nga giablihan kaniadtong Oktubre 22, 1844, nahitabo sa dihang natapos ang mga tagna sa panahon sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig ug sa duha ka libo ug lima ka gatus ug baynte ka mga tuig.

Ang Igpapahulay maoy doktrina nga misidlak labaw sa ubang mga doktrina niadtong panahona, ug sulod sa napulog-duha ka tuig ang usa ka proseso sa pagsulay nagpadayon hangtod miabot ang katapusang pagsulay niadtong 1856. Kana nga pagsulay mahitungod sa Igpapahulay sa yuta, ug kini nagtimaan sa katapusan sa usa ka proseso sa pagsulay nga nagsugod pinaagi sa Igpapahulay alang sa mga tawo. Ang panahon sa pagsulay nagdala sa timaan sa Alpha ug Omega. Ang 1856 usab nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo ibabaw sa nahaunang pundasyonal nga kamatuoran nga nadiskobrehan ni Miller, busa kini usab nagbaton sa timaan sa Alpha ug Omega nianang lebelaha. Ang kamatuoran sa Igpapahulay, ingon nga ilhanan sa mga balaang katawhan sa Dios, girepresentar ingon nga pagpatingog sa ikapitong trumpeta, sa dihang ang tinago ni Cristo diha sa magtotoo, ang paglaum sa himaya, matuman. Ang “pito ka panahon” girepresentar pinaagi sa trumpeta sa Jubileo nga pagapatunggon sa Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala.

Ang pito ka tuig gikan sa 1856 hangtod sa 1863 nagrepresentar sa napulo ka adlaw didto sa Jerusalem alang sa mga tinun-an, ug sa unom ka adlaw sa camp meeting sa Exeter alang sa mga Philadelphian Millerite, apan, makasubo, ang maong yugto nahimong hulagway niadtong mga nagdumili sa pagsunod sa Ginoo samtang Iyang ginamandoan sila pinaagi sa panahon sa pagbalhin. Ang kasaysayan sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda, nga mao ang makasaysayanong yugto sa pito ka mga dalogdog, nagaila sa Ginoo nga nagabuklad sa Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawhan sa ikaduhang higayon sukad sa Abril 19, 1844, ug kini naghulagway sa masinugtanon nga tubag samtang ang mga manggialamon misunod kang Cristo ngadto sa Labing Balaang Dapit.

Ang kasaysayan sa unang Kadesh, nga mao ang kasaysayan sa ikatulong manolunda gikan sa 1844 hangtod sa 1863, nagaila nga ang Ginoo sa makausa pa mituy-od sa Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawohan sa ikaduhang higayon, apan nianang kasaysayana, ang pagrebelde gipadayag. Karon, sa ikatulong higayon, sukad pa sa Hulyo 2023, ang Ginoo sa makausa pa nagatuy-od sa Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawohan sa ikaduhang higayon, ug ilang tumanon ang ikaduhang Kadesh isip masinugtanon nga mga taga-Filadelfia, kay ang pirma sa kamatuoran nagaila sa tulo ka higayon ingon nga ang sinugdanan ug ang katapusan nagrepresentar sa masinugtanon nga mga taga-Filadelfia, ug ang taliwala nga ehemplo mao ang masupilon nga mga taga-Laodicea.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Patalinghugan ba sa mga iglesia ang mensahe sa Laodicea? Maghinulsol ba sila, o sila ba, bisan pa nga ang labing solemne nga mensahe sa kamatuoran—ang mensahe sa ikatulong manulonda—gimantala na ngadto sa kalibotan, magapadayon gihapon sa sala? Kini mao ang

katapusang mensahe sa kalooy, ang katapusang pasidaan ngadto sa usa ka nahulog nga kalibotan. Kon ang iglesia sa Dios mahimong dagaang, dili na kini paboran sa Dios labaw pa kay sa mga iglesia nga gihulagway nga nangahulog ug nahimong puluy-anan sa mga yawa, ug salipdanan sa matag mahugaw nga espiritu, ug hawla sa matag mahugaw ug dulumtanan nga langgam. Kadtong may mga kahigayonan sa pagpatalinghug ug pagdawat sa kamatuoran ug nakig-usa sa iglesia sa Seventh-day Adventist, nga nagtawag sa ilang kaugalingon nga katawhan sa Dios nga nagabantay sa mga sugo, ug bisan pa niana walay labaw nga kalagsik ug pagkabalaan ngadto sa Dios kay sa anaa sa mga iglesia nga ngalan lamang, makadawat sa mga hampak sa Dios sa pagkatinuod sama usab sa mga iglesia nga misupak sa balaod sa Dios. Ang mga gibalaan lamang pinaagi sa kamatuoran maoy mapabilang sa harianong panimalay diha sa langitnong mga puloy-anan nga giadtoan ni Cristo aron andamon alang niadtong nahigugma Kaniya ug nagabantay sa Iyang mga sugo.

“Ang nag-aingon, Nakaila ako Kaniya, ug wala magabantay sa Iyang mga sugo, bakakon siya, ug ang kamatuoran wala diha kaniya’ [1 Juan 2:4]. Naglakip kini sa tanan nga nagaangkon nga adunay kahibalo sa Dios, ug nga nagabantay sa Iyang mga sugo, apan wala magapakita niini pinaagi sa maayong mga buhat. Sila magadawat sumala sa ilang mga binuhatan. ‘Bisan kinsa nga nagapabilin Kaniya wala magapakasala: bisan kinsa nga nagapakasala wala makakita Kaniya, ni makaila Kaniya’ [1 Juan 3:6]. Kini gitumong ngadto sa tanang mga sakop sa iglesia, lakip ang mga sakop sa mga iglesia sa Seventh-day Adventist. ‘Mga anak, ayaw kamo palimbonga ni bisan kinsa: ang nagabuhat sa pagkamatarong matarong, maingon nga Siya matarong. Ang nagabuhat sa sala iya sa yawa; kay ang yawa nagapakasala sukad pa sa sinugdan. Tungod niini nga katuyoan ang Anak sa Dios gipadayag, aron Iyang laglagon ang mga buhat sa yawa. Bisin kinsa nga natawo sa Dios wala nagabuhat ug sala; kay ang Iyang binhi nagapabilin diha kaniya: ug dili siya makasala, tungod kay siya natawo sa Dios. Niini mapadayag ang mga anak sa Dios, ug ang mga anak sa yawa: bisan kinsa nga wala nagabuhat sa pagkamatarong dili iya sa Dios, ni ang wala mahigugma sa iyang igsoon’ [1 Juan 3:7–10].”

“Ang tanan nga nag-angkon nga sila mga Adventista nga nagtuman sa Igpapahulay, apan nagapadayon gihapon sa sala, mga bakakon sila sa panan-aw sa Dios. Ang ilang makasasala nga paggawi nagapugong sa buhat sa Dios. Ilang ginadani ang uban ngadto sa sala. Ang pulong nagaabut gikan sa Dios ngadto sa matag sakop sa atong mga iglesia, ‘Ug himoa nga matul-id ang mga dalan alang sa inyong mga tiil, aron ang piang dili mahisalaag gikan sa dalan; kondili hinaut nga mamaayo hinoon kini. Pangitaa ang pakigdait uban sa tanang tawo, ug ang pagkabalaan, nga kung wala niini walay tawo nga makakita sa Ginoo: nga maningkamot kamo sa matinud-anon aron walay bisan kinsa nga mapakyas sa grasya sa Dios; aron walay gamot sa kapaitan nga moturok ug makasamok kaninyo, ug pinaagi niana daghan ang mahugawan; Aron walay bisan kinsa nga makihilawason, o tawo nga bastos sa balaan nga mga butang, sama kang Esau, nga tungod sa usa ka hungit nga pagkaon gibaligya ang iyang pagkapanganay. Kay kamo nahibalo nga sa ulahi, sa diha nga buot na unta niyang mapanunod ang panalangin, siya gisalikway; kay wala siyay hingkaplagang dapit alang sa paghinulsol, bisan pa siya nangita niini sa makugihong paagi uban ang mga luha’ [Hebreohanon 12:13–17].”

“Mahimo kini ipahinungod sa daghan nga nagaangkon nga nagatoo sa kamatuoran. Inay nga biyaan nila ang ilang mahilayong mga binuhatan, nagapadayon sila sa sayop nga dalan sa edukasyon ilalom sa malimbongong sopisterya ni Satanas. Ang sala wala mailhi ingon nga makasasala. Ang ilang mismong mga konsensiya nahugawan, ang ilang mga kasingkasing nadunot, bisan ang mga hunahuna sa walay hunong dunot. Gigamit sila ni Satanas ingon nga mga pain aron sa paghaylo sa mga kalag ngadto sa mahugaw nga mga binuhatan nga nagahugaw sa tibuok pagkaanaa. ‘Ang nagtamay sa kasugoan ni Moises [nga mao ang kasugoan sa Dios] namatay nga walay kalooy pinaagi sa pagpamatuod sa duha o tulo ka mga saksi: Unsang labi pa kakusog nga silot, sa inyong paghunahuna, ang pagaisipon nga angayan alang kaniya nga nagtumban sa Anak sa Dios, ug nag-isip sa dugo sa tugon, nga pinaagi niana siya gibalaan, ingon nga usa ka dili balaan nga butang, ug nagpasipala sa Espiritu sa grasya? Kay nakaila kita Kaniya nga nagaingon, Ako ang panimalos, Ako ang magabalus, nagaingon ang Ginoo. Ug usab, Ang Ginoo magahukom sa Iyang katawohan. Makahahadlok ang mahulog ngadto sa mga kamot sa buhing Dios’ [Hebreohanon 10:28–31].” Manuscript Releases, tomo 19, 176, 177.